

PRESENTACIÓ

La Decisió 1934/2000/CE del Parlament Europeu i del Consell de Ministres, de 17 de juliol de 2000, declara l'any 2001 Any Europeu de les Llengües amb els objectius bàsics de fomentar la sensibilització de la ciutadania sobre la importància de la diversitat lingüística i cultural de la Unió Europea com a part de la seva riquesa col·lectiva i de promoure l'aprenentatge d'idiomes com a clau del desenvolupament personal i professional de les persones.

La llengua catalana és un patrimoni cultural i un element d'identitat que Catalunya i les Illes Balears comparteixen i amb la qual han fet, al llarg dels segles, amb veu original i pròpia, una valuosa aportació a la cultura europea i universal. El català és una part del patrimoni lingüístic i cultural europeu i Europa sense aquesta part seria diferent del que és. Seria, amb tota seguretat, menys rica i menys plural.

En aquest sentit, la política de suport a la llengua catalana que, sovint sense la comprensió adequada ni la solidaritat suficient de les institucions espanyoles i europees, duen a terme els governs de Catalunya i de les Illes Balears contribueix d'una manera eficaç a la preservació de la diversitat lingüística d'Europa i del seu patrimoni col·lectiu.

Per circumstàncies històriques diverses i per raons polítiques i demogràfiques prou conegudes, ni la llengua catalana ni la creació cultural que s'hi expressa són prou conegudes ni a l'Estat espanyol ni a Europa, cosa que en dificulta el reconeixement.

Els governs de les Illes Balears i de Catalunya han considerat oportú d'emprendre diverses actuacions per commemorar conjuntament, des de l'òptica de la llengua catalana, l'Any Europeu de les Llengües i han trobat convenient donar informació d'alguns dels

referents bàsics de la llengua catalana i també de l'aranès en el context europeu.

El català és una llengua plenament adaptada a les necessitats de la societat moderna, com ho prova el fet de ser la dinovena llengua del món amb més presència a Internet; és una llengua, a més, amb una rica tradició literària i cultural i una gran capacitat creativa, com resulta del fet de ser la desena llengua de partida més traduïda del món; i té un nombre de persones residents als territoris en què és oficial que la fa la setena llengua de la Unió Europea i li atorga més pes demogràfic que el que tenen les llengües oficials de sis dels estats que s'incorporaran a la Unió en els propers anys.

Tot i que el català no és llengua oficial de la Unió, ho és d'un estat sobirà, Andorra, i juntament amb el castellà, de tres comunitats autònomes. A més, l'11 de desembre de 1990 el Parlament Europeu va aprovar una resolució que en reconeix el valor.

A Catalunya, a més, el territori de la Vall d'Aran té una llengua pròpia, l'aranès, modalitat de la llengua occitana, que les institucions reconeixen i emparen.

Tenim la confiança que aquesta publicació, que promouen conjuntament els governs de Catalunya i de les Illes Balears, contribuirà a la difusió del coneixement de la realitat de la llengua catalana i a situar-la en el context europeu de manera que sigui més valorada com una part indispensable del patrimoni cultural d'Europa.

JORDI VILAJOANA
Conseller de Cultura
Generalitat de Catalunya

DAMIÀ PONS
Conseller d'Educació i Cultura
Govern de les Illes Balears